PRAMÍNEK

Č.16 | INFORMACÍ Z BAČALEK A LIČNA | 7/2011

1. Bačalská klobouková slavnost

Co bylo na naší 1. Bačalské kloboukové slavnosti k vidění, slyšení a prožití? Více na straně č. 8 a 9.

OBSAH TOHOTO ČÍSLA:

1.BAČALSKÁ KLOBOUKOVÁ SLAVNOST	
Fotogalerie	str. 1,12
AKTUÁLNĚ Z ÚŘADOVNY	
Kanalizace není stoka	str. 2
Krize nemusí být jen na burze	str. 3
JAK NA VLKY	str. 4
MŮJ SOUSED – STROM	str. 5
DĚDICTVÍ ANEB…	str. 5
PAMÁTNÁ MÍSTA MARIÁNSKÉ ZAHRADY	
Poutníkem k Loretě	str. 5
CESTOVÁNÍ S ANTÉNOU V BATOHU	
Naše první expedice - Albánie	str. 6,7
JAKÁ BYLA? 1. Bačalská kloboukova sl.	str. 8,9
POZVÁNKY Z OKOLÍ	str. 9,10
POZVÁNKA	
NA BAČALSKÉ SELSKÉ TRHY	str. 10
AŤ ŽIJÍ DUCHOVÉ!	str. 10
ZAHRADA V ČERVENCI	str. 11
SPOLEČENSKÁ KRONIKA	str. 11

AKTUÁLNĚ Z ÚŘADOVNY
KANALIZACE NENÍ STOKA

Kdo z občanů a chalupářů nepřišel 24. června do místní pivnice na veřejné zasedání, přišel o pohled na jeden ze splněných úkolů z předchozího jednání zastupitelstva obce. Účastníci zasedání se mohli v premiéře posadit na zbrusu nové dubové židle, které pro nás vyrobil truhlář Jirka Švorc z Libáně. Snad se jim i lépe poslouchaly všechny informace, které se na ně valily. Museli jsme splnit předepsanou povinnost - schválit závěrečný účet hospodaření obce za rok 2010, ke své konečné podobě a schválení došel i Program obnovy vesnice, projednaly se problémy kolem výměny vodoměrů, výjimky na pitnou vodu, správy lesa a další, o kterých jsem vás informovala již v minulém čísle.

Malé zastavení mi dovolte u posledních **rozborů pitné vody.** Byl proveden tzv. velký rozbor, tedy v daleko více ukazatelích, než obvykle (dopadl dobře), a také rozbor surové vody. **Surovou vodou** rozumějte neupravenou vodu, tu, co přímo vytéká u koryta z trubky. Ačkoli rozbor dopadl na surovou vodu také dobře, přesto **upozorňuji ty občany, kteří ji odebírají a požívají: tato voda není pitná** a v případě zdravotních problémů si nese odpovědnost za případné následky každý sám. Přesto můžu alespoň trochu uklidnit, že čerstvě natočená a v brzké době vypitá voda by neměla nést žádná zdravotní rizika. Rozhodně se ale **nedoporučuje tuto vodu skladovat delší dobu v uzavřených nádobách, neřku-li na přímém slunečním světle.** Stejně tak **není pitná ani voda v obecních studních v horní části Bačalek.** Za nedlouho budou všechna tato místa osazena tabulkami s upozorněním.

Dnes bych se trochu více chtěla pozastavit u jednoho z dalších projednávaných bodů - **rekolaudace kanalizace.** V souvislosti s vyřizováním žádosti o prodloužení výjimky na užívání naší ličenské vody jako pitné (a tedy nemuset stavět nákladnou úpravnu vody) vyvstala znovu otázka, jak bude nadále řešena kanalizace v obci v situaci, kdy byl prozatím (a asi na hodně dlouho) zastaven projekt výstavy ČOV. Pokud nám do domácností voda přitéká a my ji znečistíme, musí nám také z domácností odtékat, ovšem v takové kvalitě, abychom neškodili životnímu prostředí a tedy neškodili sami sobě. Proto jsme přistoupili k rekolaudaci kanalizace v obci. Jednou z podstatných součástí rekolaudace kanalizace je zmapování odváděných odpadních vod (dále jen **OV**) **ze všech domácností v obci.** Toto mapování – formou dotazníku - bylo u nás provedeno již v r. 2007, avšak vyplněné dotazníky pravděpodobně nedorazily tam, kam měly. Proto již na zasedání byly přítomným občanům i chalupářům (znovu **zdůrazňuji, že se rekolaudace kanalizace týká všech domácností – tedy i chalupářů)** rozdány dotazníky znovu k vyplnění.

Dotazník dostanete do schránek s tímto výtiskem Pramínku. Prosím vás všechny, abyste je beze strachu **vyplnili popravdě,** jak to s vašimi domácími OV a jejich předčištění je, a **odevzdali je do konce července** na úřadovně nebo v obálce zanechali v pivnici nebo vhodili do schránky Pramínku. Co si budeme nalhávat, leckdo má žumpu nebo septik, které vyváží jednou za uherský rok a OV se z nich jaksi ztrácí do neznáma (buď do trativodu, nebo do dešťové kanalizace). Myslím to naprosto vážně, milí sousedé, napište pravdu. Ono to totiž s našimi OV nevypadá tak zle, jak si mnozí myslíme. Někdy v půlce května jsem s odbornou firmou putovala po našich „stokách“ (ve strži pod hospodou, pod Dupandou, na Ličně) a odebírali jsme vzorky odpadní vody. Taky jsem se bála, jaké budou výsledky. A nebudete věřit, i přesto, že ne vždy a ne u každého jsou předpisy o vypouštění OV dodržovány, přesto dopadly rozbory na výbornou. Budou se ještě jednou v průběhu léta opakovat. Pokud znovu dopadnou dobře, pak máme velkou naději na to, že naše dešťová kanalizace bude prohlášena za kanalizaci „jednotnou“, tedy tu, do které mohou být legálně vypouštěny i předčištěné OV z domácností. Jediné místo, které si vyžaduje **extra péči** a kde se budeme muset společně s občany domluvit na rozumném řešení odvádění OV z jejich domácností, je **prameniště na Ličně a jeho okolí.** Dobře víte, že se voda neustále dezinfikuje Savem, někdy je to v horní části Bačalek trochu víc cítit. Bohužel, normy v oblasti nezávadnosti pitné vody jsou velmi přísné, a tak to musíme chtě nechtě snášet. Sami z tisku z nedávné doby víte, jaké následky může mít in-

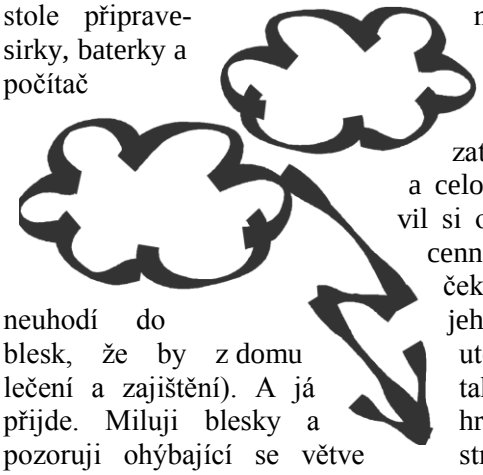
fikování vody nebo potravin koliformními bakteriemi – jejich původcem jsou výhradně fekálie. Určitou úlevu by nám měla přinést **revitalizace kanalizace (mimochodem obci uložena již v r. 2002) v okolí prameniště** spočívající ve vyvložkování stávající kanalizace a přímém (zatrubněném) napojení odtoků ze septiků a žump domácností v přilehlém okolí. Oč lépe se nám podaří zregulovat odpadní vody, zejména pak na Ličně, o to méně budeme muset pitnou vodu chlórovat. Takže buďme ohleduplní ke svým sousedům, nejen těm bezprostředně za plotem, i sami k sobě. Díky spodní vodě, díky kanalizaci a díky vodovodu jsou naše domácnosti i naše zdraví spojené jako korálky na šňůrce. Snažme se, aby se nepřetrhla.

Příště: územní plán obce

Ing. Pavlína Kaprasová, starostka

AKTUÁLNĚ Z ÚŘADOVNY
KRIZE NEMUSÍ BÝT JEN NA BURZE

Krach na newyorské burze v r. 1929 znamenal hospodářskou krizi pro celý svět. Zamračená obloha a trochu silnější vítr znamená ve většině případů krizi pro obyvatele naší vísky. S oblibou odpovídám svým přátelům na dotaz, proč se neozývám na mailu, že je v Krkonoších pravděpodobně bouřka, a proto nám vypnuli elektřinu. Mnohým lidem z velkoměst těžko vysvětluji, že u nás vedení není v zemi, že vede po sloupech a stačí málo a držíme černou hodinku. Po vzoru svého dědy mám na stole připraveno několik svíček, sirky, baterky a navíc odpojím počítač od sítě (počítač děda neměl, zato ale oblékl sebe a celou rodinu, připravil si osobní doklady a cennosti a naivně čekal, jestli náhodou neuhodí do jeho chaloupky blesk, že by z domu utekli alespoň obtaky čekám. Jestli lečení a zajištění). A já přijde. Miluji blesky a hromy, s nadšením pozoruji ohýbající se větve stromů a pořádné provazy deště. S trochu menším nadšením sleduji při větším výpadku proudu, jak „povoluje“ lednička, nemůžu si uvařit kávu a s hrůzou zjišťuji, že když nemůžu dělat na počítači, tak nemůžu realizovat ani oblíbený náhradní program – žehlení prádla. Leda bych oprášila staré žehličky z mého půdního depozita, co se nahřívají přímo na plotně, ale ouha: nemůžu ani topit v kamnech, protože nefunguje čerpadlo, které brání přehřátí výměníku. Poslední ránu mi uštědří můj mobil: to když chci náhle získaný časový prostor vyplnit tlacháním s kamarádkou, ovšem jako napotvoru mi můj drobný přítel hlásí, že má skoro vybitou baterii. Jéé je, tak to si ani nepokecám. Poslední zbytky baterie si šetřím pro zoufalé volání na dispečink ČEZu, abych zjistila, zda už pracují na odstranění závady. „Milá paní, nám to tady ještě nikdo nenahlásil.“ „ Jak je to možné, vždyť to všechno musíte vidět přeci na nějakém centrálním počítači, že jsou Bačalky bez proudu?“ „ No, vidíme poruchy jen na vysokém vedení, že to „seklo“ i někde u vás v obci, to nevíme. Tak se, paninko, nebojte, máme na opravy 3 hodiny.“ A mám to, proč já hloupá nevolala na ty elektrikáře hned? A proč tam nezavolal taky někdo jiný, přeci nejsem ve vesnici jediná, co kdybych nebyla doma, kdo by to nahlásil? A vědí lidi vůbec, kam se takové poruchy hlásí? Pokud ne, tak já vám všem poradím. A ne jen číslo na ČEZ, ale také na zásahové jednotky pro případ ohně, polomů, povodní a záplav. Není na škodu mít je někde poznamenané, čert nikdy nespí. A až ten krizový stav nastane (věřme, že co nejméně), pak nečekejte, že někdo zavolá místo vás, a jednejte, prosím, okamžitě.

Každá rychle podaná pomocná ruka je vám ke cti.

Pavla Kaprasová

DŮLEŽITÁ TELEF. ČÍSLA INTEGROVANÉHO ZÁCHRANNÉHO SYSTÉMU

Hasičský záchranný sbor Jičín	**150**
Zdravotnická záchranná služba	**155**
Policie ČR	**158**
Jednotky SDH obce	-
Jednotné evropské číslo tísňového volání	**112**

OHLAŠOVNY PORUCH - POHOTOVOSTNÍ SLUŽBY

PITNÁ VODA	**606 407 417**
ENERGETIKA	**840 850 860**

SEZNAM SUBJEKTŮ, JEJICHŽ ODBORNÁ ČINNOST SOUVISÍ S MIMOŘÁDNOU UDÁLOSTÍ

Název organizace	telefon fax	mobilní tel.	e-mail
Hasičský záchranný sbor	950 510 300 493 522 151	725 085 010 725 085 011	opis.jc@hkk.izs.cr
Policie ČR – ÚO Jičín - obvod. odd. Kopidlno	974 533 101 974 533 711		orpjc@mvcr.cz
Oblastní nemocnice a.s Jičín	493 582 111		nemjc.@nemjc.cz
Krajská hygienická stanice – územní pracoviště Jičín	493 585 811		libuse .juvova@jc.khshk.cz
Kraj. veterinární správa pro KHK inspektorát Jičín	493 533 266	606 848 968	insp.jicin.kvsh@svscr.cz
Správa a údržba silnic	493 532 250	725 080 031	susjicin@oil.cz
Správce vodovodního řadu		606 407 417	bacalky@centrum.cz
Český Červený Kříž (oblastní spolek)	493 533 009	603 149 750	jahelkova.cck@pont.cz

JAK NA VLKY

Pokračujeme s tématem z minulého čísla. Níže přetiskujeme článek, co nám přináší nebo spíše bere drtivá většina předváděcích akcí.

J. Rukavičková

BOOM PŘEDVÁDĚCÍCH AKCÍ - NAKUPUJTE JEN TO, CO SKUTEČNĚ POTŘEBUJETE

Několik desítek letáčků – pozvánek na předváděcí akce se objevilo v poštovních schránkách královéhradeckých občanů. Po částečném útlumu v loňském roce se tento způsob prodeje znovu a ve větší míře začíná opět provozovat. Salónky v hotelu Černigov, Adalbertinu, KD Střelnice, U Švagerků, Hotel u Královny Elišky nebo prodejní zájezdy do pivovarů či různé výstavy…zde všude se odehrávají prezentační akce tzv. exkluzivních a zázračných výrobků pro domácnost. Této výjimečnosti výrobků odpovídá výjimečností i jejich cena.

Cílovou skupinou „promotérů“ jsou převážně senioři, a to i přes svůj nízký příjem.

Na ně je zaměřena psychologicky propracovaná a často až agresivní obchodní kampaň, jejímž vyvrcholením je podpis značně nevýhodné smlouvy. „Šéf“ s jedním až dvěma pomocníky se snaží zpočátku navodit přátelskou atmosféru a vyvolat pocit sounáležitosti. Představení se křestními jmény, informace kdo je ženatý, kdo má kolik dětí… Kritika hospodářské politiky státu, nostalgické vzpomínání na dřívější dobu, pohanění mladé generace, která si neváží práce starších lidí. To vše podmalováno klasickou dechovkou nebo country music.

Řada návštěvníků těchto akcí je zlákána vidinou získání různých dárečků zdarma. V poslední době frčí zejména uzeniny (ze slíbených šišek jsou ve finále minisalámky) a víno (značkové je ve skutečnosti zaměněno za nejlevnější bolehlav). Občas se v nabídce objeví i rotační mop, sada nářadí, mast na klouby nebo prací prášek.

Škála nabízených produktů, které jsou seniorům nabízeny, je vesměs u různých (nebo se tak alespoň tvářících) společností stejná. Na čelním stole jsou vystaveny indukční plotny, sady titanového nádobí, bezsáčkové vysavače. Uprostřed vždy vyniká a pozornost přitahuje ubrusem zakrytý produkt – zlatý hřeb předváděcí show. Nejčastěji to bývá horkovzdušný hrnec nebo parní čistič.

Zpočátku vše vypadá nevinně. Návštěvníci jsou obeznámeni s tím, že jde jen o prezentaci zboží, že si nikdo nemusí nic kupovat… po této odlehčující části, kdy z potencionálních zákazníků opadá ostražitost, následuje samotné předvádění nabízených výrobků. A to je zřejmě jediný klad a přínos akce – názorně je předvedeno, jak si s výrobkem počínat a co vše s jeho pomocí dokážete. Opět se trošku útočí na city, buď výrobky používají rodiče nebo prarodiče promotéra a jsou s nimi navýsost spokojeni, nebo záhadně jejich používáním došlo ke zlepšení zdravotního stavu v rodině atd. V této fázi jsou návštěvníci vtahováni do děje, komunikují, sdělují své zkušenosti … až to skoro začíná působit dojemně, jak se vzájemně překřikují a hlásí se jako ve škole.

A pak přichází finále. Všichni mají to štěstí, že se bude dnes výjimečně losovat ceny, a to z nabízeného zboží. Fabulací získáte dojem, že je to výhra, která není nikterak podmíněna a je zdarma. V lepším případě se ještě během tohoto „představení“ dozvíte, že k výhře si musíte zakoupit jeden z nabízených produktů. Parní čistič za jedinečnou cenu 39.990,- Kč, sadu nádobí za 29.990,- Kč nebo vysavač za pouhých 19.990,- Kč. Výherci jsou odměněni bouřlivým potleskem ostatních. Ti jsou k potlesku donuceni promotérem a snad i radostí z toho, že kupónek s jejich jménem nebyl vytažen z osudí. Poté výherci, obvykle jich bývá až pět, odchází po jednom ke stolečku v zákulisí, kde jsou následně vmanipulováni do podpisu smlouvy. Smlouvu nemají čas číst, protože z jedné strany na ně působí promotér (od laskavého tónu až po agresivní výhružky, že vše je v pořádku, všechny zákony jsou dodrženy), ze strany druhé lomozící dav ostatních, kteří čekají na své dárečky a slíbené občerstvení…

Dokonáno jest!

Na dnešní akci všech pět výherců podepsalo smlouvu na předražené zboží a nevýhodně úročený a sankcionovaný úvěr.

Na předváděcí akce je kolikrát problém se vůbec dostat, řada zúčastněných seniorů se již důvěrně zná (rekordmankou byla paní s 360 návštěvami různých prezentací), na akce si nosí termosky s kávičkou a tatrankou, aby vydrželi příval informací. I přes značně „vyšponované“ ceny zjistíte, že řada na pohled „nebohatých“ babiček má doma dvě sady titanového nádobí nebo tři parní čističe (jeden pro sebe, druhý náhradní, třetí pro děti …). Jsou i tací, kteří se během dne přesouvají z jedné prezentace na druhou…

I přes nedávno provedenou kampaň, která se věnovala rizikům předváděcích akcí a varovala před nekalými praktikami těchto prodejců, dennodenní „masáží“ o oklamaných a okradených občanech v médiích, existuje stále spousta důvěřivých lidí, kteří jsou ochotni podvodníkům naletět a odevzdat jim své úspory.

Řada těchto lidí pak končí s existenčními potížemi, popř. exekucemi a hledá oporu v různých poradnách. Zkušenosti s pomocí těmto lidem a lidem ve finanční tísni, kteří chtějí svou situaci řešit, má v našem krajském městě Poradna pro lidi v tísni, středisko Oblastní charity Hradec Králové. Ta sídlí nedaleko Muzea východních Čech v Kotěrově ulici.

V Hradci Králové 24. května 2011, autor: Roman BINDER

Poradna pro lidi v tísni, středisko Oblastní charity Hradec Králové
Kotěrova 847
500 03 Hradec Králové
tel.: 495 591 382
mobil:777 737 612
e-mail:plt@hk.caritas.cz

MŮJ SOUSED – STROM

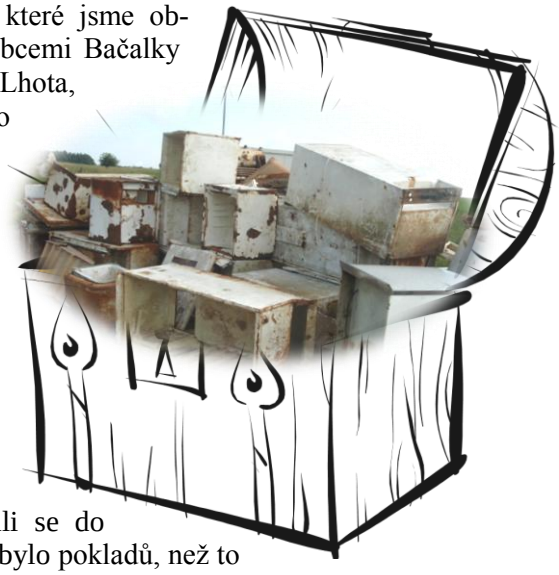

Strom, i ovocný, může se státi vetřelcem nevítaným. Někdy jako zdroj lepších jablek než já mám, někdy jako agresor, který svým letitým kořenovým balem boural sousedovic kůlnu. Někdy si dokonce troufne i na betonové základy bazénů nebo dokonce domů. Někdy záblesk slepoty v tanečním reji, hněvu a zkázonosných myšlenek, který oslepil lidstvo při Dni trifidů, ovládá mysl zasaženého souseda. Pak je lépe býti člověku bez jabloní, hrušní nebo švestek. A co strom, nemůže on za sousedské trápení, na vině jest opět soused sadař, majitel, který stromy vysadil blízko mého pozemku, plotu, bazénu nebo domu. I zde je to jako s ovcemi a vším tím domácím užitečným zvířectvem. Sousede, buď pamětliv, strom je tu většinou déle než my lidé, kteří nepromyšleným krokem zasadíme i trápení třeba následující generaci.

Slávek Zeler

***Trifid** může označovat: botanika - slangové označení pro invazní rostliny; fantasy - Trifid (fiktivní rostlina) - rostlina ze sci-fi románu Den trifidů a stejnojmenného filmu.*

DĚDICTVÍ ANEB …

Dědictví, které jsme objevili mezi obcemi Bačalky a Zelenecká Lhota, nám vyrazilo dech. Ukázali jsme vám ho na fotkách a očekávali ohlasy. I přesto, že jsme se žádného ohlasu nedočkali, neváhali jsme a pustili se do práce. Kolik bylo pokladů, než to firma Elektrowin (po umytí ve dvoře kravína) odvezla, z části vidíte na fotografii.

Upřímný dík dnes patří dobrovolným hasičům z Dětenic a Brodku, myslivcům z naší honitby, firmám Elektrowin a Ekolamp, manželům Hoškovým, Františku Pažoutovi a několika málo chlapům z naší vsi a jednomu chalupáři. Je prima, že se vždy pár lidí najde a přispěchají na pomoc. Karle, Láďo, Jindro a pane Klacku, děkujeme.

A. Varhanová

PAMÁTNÁ MÍSTA MARIÁNSKÉ ZAHRADY

Poutníkem k Loretě

Při našem dnešním putování po památných místech Mariánské zahrady se trošku zadýcháme. Autem či na kole se dopravíme do vesničky Podhrádí (pod hradem Veliš) a od místního fotbalového hřiště se vydáme už „po svejch“ do nedalekého lesíka, který ani v nejmenším nenapovídá, že ukrývá skvost barokní architektury. Projdeme kolem bývalého pískovcového lomu a uzoučká stezička nás traverzovitě přivede až do nadmořské výšky 412 m na vrchol dnes zalesněného kopce, jemuž vévodí **barokní kaple – Loreta.**

Loreta nebo také Santa Casa či chcete-li Svatá chýše, místo, kde se narodila Panna Maria a které bylo podle legend přesunuto anděly z Nazareta do italského Loreta, se dočkalo ve světě mnoha kopií. Tu naši se rozhodl umístit do komponované barokní krajiny v r. 1694 hrabě František Josef Schlik podle návrhu francozského architekta J. B. Matheyho. Nádherná obdélníková budova zaujme především vstupním portálem, nad nímž je umístěna kartuš se šlikovským erbem a latinsky psaným pamětním nápisem o výstavbě kaple. Dostat se do kaple není vůbec snadné. Bohoslužby se tu konají jen dvakrát do roka. V máji a v září. Interiér překvapí svojí skromností, o to bohatší je výhled z ochozu, který se při zvláštních příležitostech naskytne omezené skupině turistů či věřících. Po úzkých cihlových schodech je totiž možné z kaple vylézt na její střechu, což je vlastně rozsáhlá terasa, na několika místech ozdobená kamennými vázami. V době, kdy se kaple stavěla, nebyl kopec, na němž stojí, zdaleka tak zarostlý stromy, takže z kaple bylo vidět a byla viděna po celém širém kraji. Minulostí jsou i vzácné dřeviny, kterými byly olemovány cesty poutníků vedoucí na čtyři světové strany od rohů budovy. A poutníků byly tisíce. Ještě do padesátých let minulého století byly poutě na Loretu velkou duchovní a společenskou událostí. K Loretě proudily davy věřících ze všech okolních vesnic a podle zpěvu už se poutníci zdaleka poznali, ze které vísky jsou. Obzvlášť na svátek sv. Václava tu bývalo živo. Právě Loreta byla výchozím bodem pro pouť do Staré Boleslavi. Šlo se pěšky z Lorety po velišském hřbetě, dál přes Chlum do Mladé Boleslavi a pak podél Jizery až místu, kde byl zavražděn český světec světců. V čele průvodu se nesly monstrance, zpívaly se nábožné písně a cestou se průvod rozrůstal o další věřící. Sláva Lorety zapadla, schovala se do chladivého stínu lesa. Pomozme tomuto kouzelnému místu našeho domova zašlou slávu obnovit. Spojte příjemné s užitečným a podnikněte rodinný výlet k Loretě a do jejího okolí. Ti, kdo se chtějí pokochat nevšedním pohledem do krajiny z ochozu stavby, budou mít možnost letos v říjnu.

Pavla Kaprasová

CESTOVÁNÍ
S ANTÉNOU V BATOHU

Naše první expedice - Albánie

Naší úplně první radioamatérskou expedicí byla expedice do Albánie. Kvůli úspoře financí, která v počátcích byla nejdůležitější podmínkou pro uskutečnění expedice, jsme se přesunuli po vlastní ose do Maďarska. Po krátké prohlídce Budapešti, kde našinec nerozumí ani nápisu na WC, jsme nakoupili pravý uherský salám, čabajky i něco na vypálení červa. Následující den jsme, za ranního kuropění, čekali na letadlo do tajemné Albánie. Vzpomínám na euforii, která nás provázela po celou dobu, a na letiště, kdy jsme ještě netušili, co nás čeká. Každý z nás měl jistě svoje představy a hlavně radost z prostého faktu, že i my - Češi se přidáme k radioamatérům, kteří se zúčastní radioamatérské expedice - snu každého radioamatéra.

Po necelé hodině letu jsme dosedli na albánskou zem. Na letišti, kde hlavní příletová hala vypadala stejně jako čekárna na městskou dopravu v Mladé Boleslavi, byl neuvěřitelný ruch. Kromě místních směnárníků na nás čekal Vítek Kunčar alias OK2ZV[(1)], aby nás odvezl do našeho nového přechodného domova. Vítek s manželkou Janou nám nezištně nabídli dva pokoje svého bytu. Jeden pokoj a chodbu jsme okamžitě přebudovali na operátorské místnosti. Trošku jsme paní domácí přestěhovali nábytek, ale za odměnu jsme jí předali dárek, jako pozdrav z Vitany Byšice, odkud pochází.

Albánie, byť evropská země, je za staletí okořeněná exotikou cizích kultur a silným vlivem islámu, který ji posouvá spíše k orientu. Pro nás Evropany byl silným zážitkem zpěv muezzínů, kteří z ochozů minaretů nahrazovali věžní hodiny. Technika a vlivy civilizace zasáhly i do tak tajemného obřadu, jakým je svolávání věřících k modlitbám, ale na místo „mezuína“ v turbanu, jsme na ochozech minaretu objevili magnetofon. Při troše představivosti jsme se alespoň na čas ocitli v tajemné době orientu. Zpěv muezzínů každodenně vyprovázel slunce k západu a byl tak emotivní, že to vypadalo, jako by se zpěváci se sluncem loučili nadobro a slunce druhý den již nemělo vyjít. V našich končinách jsme to přenechali na kokrhajících kohoutech a funguje to zatím dobře.

Tirana, v níž žije celá třetina obyvatel Albánie, představuje střet kultur Evropy, Balkánu i Asie. My jsme zde pobývali v době, kdy se převážná většina obyvatel mohla poprvé, po dlouhé době, svobodně přihlásit ke své víře. Poprvé zde bylo ke koupi zboží, které třeba u nás považujeme za zcela běžné, jako jsou lednice, televizory, film, auto, nebo náhradní díl na kolo. Vše, s výjimkou instantních polévek. Civilizační vliv jistě otřásl i vírou věřících Islámu, a tak první a největší investicí zde, místo výstavby nemocnice nebo pekárny, byla AMEN banka. Příliš do koloritu Tirany nezapadala, protože mezi nejhezčí stavby patří moderně a nezvykle řešená stavba mausolea a památníku Envera Hodži. K tomuto hodnocení se asi přikloní každý návštěvník, protože rozměry, nezvyklé tvary, i použití skla a mramoru, je v tomto městě ojedinělé a výjimečné.

My jsme však nepřijeli obdivovat architekturu, ani obchodní sortiment, natož pak umění pouličních směnárníků, kteří mistrně šustili vějíři dolarových bankovek, povětšinou pravých.

Našim artiklem byly vysilače, antény a odhodlání zvítězit v mezinárodním krátkovlnném závodě. Pro nezasvěcené, radioamatérský závod je bez kyslíkových přístrojů, zato s roztodivnými bedničkami a anténami zavěšenými proklatě vysoko. Den „D“ se blížil a my jsme ve víru staveb anténních systémů přivykli na věčné troubení nově nabytých starých aut, halasné produkci magnetofonů z ochozů minaretů i cvrčení cikád. Znaveni celodenní prací jsme usínali i bez čtení čarokrásných pohádek tisíce a jedné noci. Ve víru událostí jsme oslavili vztyčení české vlajky u příležitosti státního svátku, ochutnali místní speciality, zjistili, že české pivo a chleba je stále nejlepší a navštívili místní ministerstvo pošt a telekomunikací, kde jsme obdrželi převzácné albánské povolení ozývati se pod značkou **ZA9A.**

Závod se kvapem blížil, a tak jsme další návštěvy odložili na dobu pozdější. Pod vedením nejoddanějšího kuřáka Zdena jsme prováděli nezbytná dechová cvičení a naše hostitelka Jana nasadila závodní stravu včetně osvědčeného KVZ (knedlo-vepřo-zelo). Začali jsme, jak jinak než v 00:00 světového času a již první minuty naznačovaly, že o naši stanici bude velký zájem. U mikrofonu jsme se poctivě střídali a spojení s celým světem přibývala. Bylo znát, že Albánie na radioamatérských pásmech chyběla celá desetiletí. A tak jsme využívali podmínky šíření a poctivě hlídali vzácné body z nejzapadlejších koutů matičky Země. Velmi příjemná byla spojení s našinci v mateřštině. Až v Albánii jsme si uvědomili, jak rozšířený koníček to v naší zemi je. Vzpomínám, že nás překvapilo jiné otevírání pásem a odlišné podmínky šíření, i když jsme byli stále v Evropě. Také chování atmosféry při bouřce bylo rozdílné, která neohlásila svůj příchod praskáním tak, jako v našich zeměpisných šířkách. Najednou tu byla i s průvodními efekty a výpadkem elektřiny. Naštěstí to netrvalo dlouho a v našich denících přibývala spojení až na konečných - představte si – 5 300 spojení s radioamatéry z celého světa za jedinou noc a den! Závod skončil bez poruch na zařízeních, na trávicím ústrojí a bez kyslíkových přístrojů. Ihned poté jsme zjišťovali naše šance a výsledek naznačoval, že jsme nepropadli a rozhodně neudělali značce OK ostudu.

Po úspěšném závodě a důkladném spánku jsme opět vyrazili do Tirany. Pod vedením zdatného průvodce Vítka, který byl v Albánii již druhý rok, jsme si prohlédli téměř celé město, včetně zoologické zahrady. Ta zde není bohužel zdrojem ponaučení o přírodě. K vidění jsou zubožená zvířata trpící hladem, která nemá kdo opatrovat a jsou odkázána na pomoc několika nadšenců. Místní jezero, prý bohaté na ryby, se proměnilo v městskou myčku aut a místo kol od dovádějících ryb, se tvořila kola mastná od naprosto nepochopitelné činnosti místních řidičů. Nakonec naše trudné myšlenky zahnala, alespoň na čas, návštěva velké metropolitní tržnice. Vedle ovoce zde nabízeli kotle na ústřední topení, vedle punčoch elektrické kabely a opodál živá zvířata. To vše v neuvěřitelném chaosu a halasu súky [(2)], který je typický pro trhy orientu, halasu z marrákešské tržnice, plné labyrintů uliček, kde je velmi snadné zabloudit.

Další raritou uprostřed Tirany byla vyhloubená obrovská jáma, původně určená k výstavbě obchodního domu, ale z nějakého, nám neznámého důvodu (v té době asi ještě nepropuklo tunelování), se vyhloubené základy staly obrovským smetištěm uprostřed hlavního města se vším všady, včetně neskutečného zápachu. Na jiném místě jsme viděli pozemek o rozloze fotbalového hřiště, který byl zakoupen českou vládou pro výstavbu naší nové ambasády. S potěšením jsme zjistili, že ve městě jezdí hodně českých autobusů a nákladních vozů LIAZ a některé autobusy měly dokonce ještě česká označení. V Tiraně byl jediný výrobní závod, jediná možnost chodit do „kolbenky". Byla to továrna na okna a dveře. Bohužel demokracie byla chápána tak, že fabrika, tolik potřebná při stavební obnově, byla „demokraticky" zničena. To asi, aby se nemuselo chodit do práce, vstávat ráno na šestou a pracovat. Jedinou funkční továrnou tak zůstala firma Coca-cola, kde se světoznámý nápoj pouze plnil do lahví. Prohlédli jsme si i budovu jediné univerzity, kde znovu, po letech izolace, získávají vědomosti naděje národa. Byla to tatáž budova, kterou využili finští radioamatéři pro svou radioamatérskou expedici, jež zde byla vůbec první, po čtyřiceti letech úplné izolace.

Při nočním návratu z jedné společenské návštěvy nám pěkně nahnal strach civilista ve flanelové košili a s „kalašnikovem" připraveným k akci. Měli jsme opravdu strach, když jsme uprostřed noci potkali ozbrojeného muže, kterému žádným jazykem, kromě albánštiny, nevysvětlíte, že nejste nepřítel lidu a revoluce. Dopadlo to dobře, přežili jsme. Celý den na ulicích vládl neskutečný ruch od aut, která jezdila po jediné vyasfaltované silnici sem a tam. A to je Albánie největším evropským exportérem asfaltu! Při dodržování pravidel, že řidič musí dát zvukové znamení při odbočování, předjíždění, stoupání, klesání, zatáčení a couvání, vzniká obrovský hluk. Píšťalky tisíců policistů tak nikdo nevnímá a zdá se, že žádná pravidla zde nejsou. Radost z jízdy zažívaly snad jen stovky šťastných majitelů aut, většinou kradených. Po dobu vládnutí proletariátu prý v zemi bylo již několik aut. Všechna – tři, pro vládní činitele. Navštívili jsme také koncert jedné naší zpěvačky, která zde slavila velký úspěch. Viděli jsme děti, které změnily mramorové mausoleum Envera Hodži na sjezdovku a daly tak velkolepé stavbě alespoň nějaký užitek. Dny ubíhaly a my jsme s nakoupenými dárky zabalili i „radiofidlátka", rozloučili se s mešitami, muezzíny a jejich magneťáky, s místními směnárníky a samozřejmě s velkým poděkováním našim hostitelům, s Janou a Vítkem, kteří zde zůstali, aby dále plnili své diplomatické poslání. Odjížděli jsme s pocitem dobré reprezentace značky OK a značně unaveni. Myslím, že i s naplněnými sny o DX expedici. S potvrzením českého přísloví „všude dobře, doma nejlépe" jsme nabrali kurz - střední Evropa, Praha, Bradlec, domů…

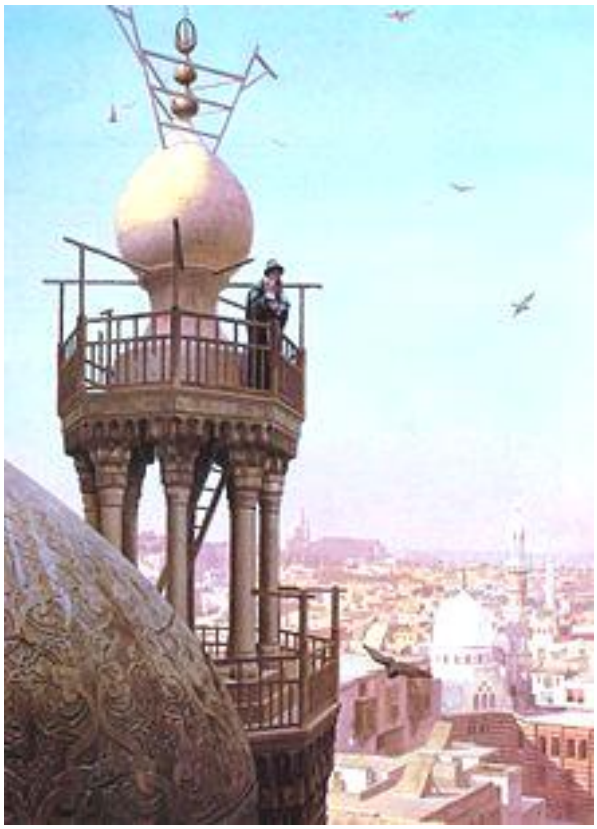
Kam příště? Nechte se překvapit.

Slávek Zeler

Poznámky:

(1) *OK2ZV je radioamatérská značka. Každý držitel radioamatérské licence obdrží i svoji volací značku - celosvětově unikátní kombinaci písmen a čísel. Volací značky přidělované držitelům radioamatérských licencí v České republice začínají kombinací znaků OK nebo OL a jsou doplněny jednou číslicí a jedním až třemi abecedními znaky - např. OK2VOP. Vytváření výsledné podoby volacích značek může mít v každé zemi své vnitřní zákonitosti, např. v Česku jsou značky začínající (tzv. prefixem) OK1 zpravidla přidělovány stanicím v Čechách a OK2 stanicím na Moravě a ve Slezsku.*

(2) *Tradiční orientální trh či " bazar " (arabsky súk, persky bázár, turecky čarší) bývá umístěn v centru islámských měst poblíž ústřední mešity. Zpravidla bývá krytý před slunečními paprsky a tvoří ho spletitá síť uliček. Trh je rozdělen podle zboží, které se prodává v jednotlivých obchůdcích a krámcích. Poblíž ústřední mešity bývaly umístěny nejbohatší obchody se zlatými a stříbrnými šperky, voňavkami a parfémy, kořením a kávou.*

Muezzin na vrcholu minaretu svolává k modlitbě.

Muezzin

Muezzin (arabsky مؤذن) je v islámu služebník mešity, který stojí na ochozu minaretu a svolává věřící k modlitbě. Muezzin volá tzv. adhan (arabsky أذان). Tak se děje celkem pětkrát denně v sunnitských zemích - před úsvitem, ráno, v poledne, večer a po západu slunce; třikrát denně v šiítských zemích (Irák, Írán). Dnes však již na většinách mešit nejsou muezzini, ale reproduktory, které hlásají výzvu z pásku; tato skutečnost je některými muslimskými kruhy často kritizována. Ve velké mešitě v Mekce však stále svolávají muezzini.

Funkce muezzina existuje již od dob Mohameda. Tehdy chodil muezzin ulicemi a svolával lidi k modlitbě po celém městě. Jako první muezzin bývá uváděn Bilal ibn Ribah. Po smrti Mohameda vznikly pokusy nahradit funkci muezzina jiným způsobem (vlajky, trumpety atp.), ale svolávání se ukázalo jako nejúčinnější.

Architektonické úpravy mešit přistavováním minaretů přinesly změnu - slepé muezziny. Lidé se báli narušení soukromí právě z ochozu minaretu, proto se na místo muezzina přijímali zejména nevidomí lidé.

Zdroj: http://cs.wikipedia.org/wiki/Muezzin

JAKÁ BYLA?

1. Bačalská klobouková slavnost

Třikrát sláva kloboukům

Sluníčko nám nesvítilo, ale nám to nevadilo. 18. června 2011 v Bačalkách se konala oslava klobouků v naší pivnici „U Bači“ i kolem ní. Sešlo se na ní mnoho návštěvníků místních i z okolí, s krásnými klobouky na hlavách i bez nich. Soutěžilo se o nejkrásnější i nápadnější klobouček. Bylo by spravedlivé udělit všem první cenu, neboť všem nositelkám tuze slušely. Jak velkým, malým i těm nejmenším. Byly rozmanitě zdobené, z různých materiálů i barev. Vlály na nich pestré stuhy s barevnými vzory, korálky, květiny, různé přívěsky, ptačí pera a dokonce i vycpaní ptáci. Těžko vyjmenovat, čím vším je usměvavé nositelky ozdobily. Dělaly všechny něžnými a křehkými bez rozdílu na věk. Vážení občané, nepřišli jste ale všichni. I Vám by se zajisté mezi tou krásou a místními i přespolními účastníky také líbilo. Jak program, tak i přátelské posezení. Rádi Vás naši pořadatelé přivítají i při některých příštích akcích. Ale také musíme prozradit, že v originálních kloboucích se dostavilo i dosti mužů a bylo veselo. I když tam byl pan léčitel s dlouho trvající přednáškou o zdraví a ukázkou bylinek, přece jen smích jest nejlepším kořením života. Rovněž byla i pěkná podívaná na statné koně, které povozili i docela malé dětičky. Také byla i pěkná hudební vložka malých umělců Toničky, Nelinky a jejich spolužáků. Vřelé díky za to. Pak následovala volba o nejlepší klobouk. Třem výherkyním bylo pogratulováno a předány patřičné ceny. Musíme pochválit i muže, neboť v těch svých sombrérech, buřinkách i tropické helmě, ba i běžných kloboucích byli fešáci. Dobré dílo i práce se vším kolem se našim pořadatelům obci a redakci „Pramínku“ skutečně podařilo. Akci pak ukončila příjemná hudba, při které chutnalo dobré jídlo i pití.

J. Hazdrová

A jak se nám slavnost odvíjela a kdo vítězil?

Nohejbalový turnaj

Soustředění, zrychlený tep, odlétávající tráva a to vše orámováno záplavou elegance klobouků. Dostihy? Ano, nohejbalové! Aktéry byly tři týmy reprezentující Bačalky, Lično a Libáň. ***Domácí, ač věkovým průměrem nejstarší tým, zabrali a bačalské družstvo převzalo putovní pohár 1.Bačalské klobouk-ové slavnosti, jež je vystaven v pivnici U Bači. Zasloužil se o to kapitán družstva M. Šoltys spolu s V. Dvořákem a P. Biloveckým starším. Družstvo z Libáně obstálo na místě druhém a na třetím naše Lično.*** Sotva se chlapi osvěžili šampaňským, plni sil se opět pustili do přátelského klání. Bačalská omladino, kde jsi byla? Ukaž se, zpestři dostihové pole, rády ti budeme při příštím ročníku tleskat v krajkových rukavičkách pod elegantním kloboučkem.

Klobouk? Klobouk!

Jak málo někdy stačí změnit naší garderobu a náhle se ocitneme ve světě, kde si můžeme prožít význam slov elegance, šarm, něžnost, vtip, nápaditost, tvořivost, krása, ženskost, mužnost… Jistě i pocity vás, kteří jste se zúčastnili, byly jiné, než když kráčíte pěší zónou v Jičíně. **Všem** ta změna úžasně slušela. A tak mi skoro přišlo líto, že každý klobouček i autor nedostal prostor se představit a nebyly ještě specifické ceny za eleganci, nápaditost apod. Ale to už bychom museli mít vybavení jako při volbě Miss a o to tu přeci nešlo. Děkuji, že jste přispěli k tomuto skvělému odpoledni i večeru a užili jste si je, přestože na vás cena nevyšla. Odměnou nám všem byla příjemná nálada, ke které beze sporu vydatně přispěla báječná kapela Rumová aféra. A které kloboučky od vás dostaly nejvíce hlasů? ***Dětská kategorie: 1. Nela Preisová, 2. Lenka Hanzlíková, 3. Kateřina Tuláčková; Dámy: 1. Eva Konývková (Veselice), 2. paní „Žofka“ z hudební skupiny Rumová aféra, 3. Adéla Rukavičková; Páni: 1. pan „Fidla“ z hudební skupiny Rumová aféra, 2. „lovec Pampalini“ pan Polanecký, 3. pan Štěpánek „Buřinka“ z hudební skupiny Rumová aféra. Pokochat se jimi můžete na zadní straně Pramínku.*** A ceny? Děti si odnesly hračku a mlsky. Dámy kromě nóbl sladkostí obdržely krásné soupravy bižuterie, z dílny naší Marušky Zelerové. Pánům jistě přišla vhod cena, která se dobře konzumuje u pivečka.

Bačalská steeplechase

Plánovaná velká bačalská steeplechase se nám poněkud „scvrkla“, neb program byl pestrý, přednáška pana Váni, soutěže i jízdy dětí na koních měli delšího trvání. Vystoupení dětí s flétničkami nás sice zahřálo u srdce a rozvlnilo v bocích, ale chladný větřík měl navrch. A tak dostihové dráhy byly zkráceny,

vynechán parkúr, kde by závodní oři předvedli svou pružnost a eleganci, sázková kancelář nebyla otevřena. Závodníků bylo poskrovnu i naši fotoreportéři již byli nějak „mimo“ a tyto závody nezdokumentovali. Přesto se dva krásní dřevění bělouši dočkali svých jezdců. Vítězové obdrželi k cenám i svěží zelené „chomouty“ - věnce vytvořené Lenkou Královou. ***Výsledková listina - dostih dětí do 7let: 1. Dominika Králová, 2. Kateřina Tuláčková, 3. Adélka Bednářová; dostih starších dětí: 1. Jakub Louda, 2. Lenka Hanzlíková, 3. Adélka Bucharová.***

Dostih dospělých: 1. Tibor Král, 2. Radek Louda, 3. Alan Bednář. Byla předána i zvláštní cena „největšího šoumena“, kterou obdržel pan Konyvka za křepčení s poctivým těžkým koňským chomoutem na krku.

J. Rukavičková

POZVÁNKY Z OKOLÍ

Libáň

23.07.2011 (sobota) Kozodírky - "Kozodírský výstřik" - soutěž v netradičních disciplínách

13.8.2011 (sobota) Koupaliště Libáň - 5. ročník Neckyády - soutěž plavidel všeho druhu na závěr letní sezony

20.08.2011 (sobota) 13.00hod - 8.loučení s prázdninami - hřiště ve Psinicích

Libáňský hudební máj - Foerstrovy dny 2011

11. ročník hudebního festivalu - podzimní cyklus

Sobota 17. září 2O11 v 19:00 hod. Dům kultury v Libáni (u Jičína) ZÁMECKÉ SAXOFONOVÉ KVARTÉTO - klasické a poslechové skladby, vstupenka 100Kč

Neděle 18. září 2O11 v 17:00 hod. Dům kultury v Libáni (u Jičína) Čestný host festivalu Dr. VÁCLAV VĚTVIČKA, jeden z nejvýznamnějších botaniků a příznivců krásné hudby hovoří na téma HUDBA A PŘÍRODA, vstupenka 50Kč

Sobota 24. září 2011 v 15:00 hod. Barokní kostel sv. Ducha v Libáni (u Jičína), koncert se koná pod osobní záštitou Prof. Dr. Mons. Tomáše Halíka, památce prof. Václava Talicha SCHOLA GREGORIANA PRAGENSIS, umělecký vedoucí: David EBEN

Čeští světci v nebeském Jeruzalémě, vstupenka 200Kč

Jednotlivé vstupenky (do posledního dne před konáním koncertu) v prodeji u paní Petříčkové – prodejna drogerie PET, Náměstí Svobody 68 Libáň (tel.:493 598 193).

Staré Hrady

STŘEDOVĚKÉ SOBOTY a TEMPLÁŘI na HRADĚ 16.07.2011 - 28.08.2011 Středověk neskončil – trvá. Každou sobotu v červenci a srpnu v gotických zdech Starých Hradů zažijete STŘEDOVĚK. Tajemství templářů, rytířské souboje, čest a síla, trest a právo středověku, hudba, ohně, řemesla, tržiště a dobové pokrmy. S rytíři, zbrojnoši, kejklíři, jarmarečníky, tanečnicemi, čarodějnicemi, žebráky a různou další sebrankou ochutnáte všemi smysly atmosféru dne na středověkém hradě LP 1302. Červenec, srpen - sobota - 10.00 - 18.00 hod. Vstupné na akci: dospělí 95,-, ostatní 65,-, děti do velikosti lopaty čarodějnice Alemajdy - zdarma. V ceně vstupného celodenní program, Čarodějná Bestyjola, sleva na vstupné na vnitřní prohlídkové okruhy.

Dětenice

Letní rytířské slavnosti – turnaje na koních 1.7. až 31.8. každý den mimo pondělí, při nepřízni počasí krytá tribuna pro 450 diváků.

Zámek Loučeň

SOBOTA 6. SRPNA 2011: Výprava po stopách knížete Alexandra Thurn – Taxise a jeho africké lovecké expedice. Nechte si oživlým knížetem vyprávět u afrického táboráku příhody z Afriky přesně tak, jak se staly před dvěma desítkami let. A pak se sami vydejte do africké divočiny, v níž se na jeden den promění loučeňský zámecký park.

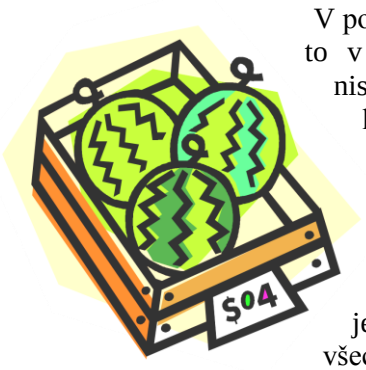
PÁTEK 19. SRPNA 2011, 21.00 HOD.: Nabucco Open Air. Velkolepé uvedení slavné Verdiho opery s hitovými melodiemi pod širým nebem.

Smetanovská tradice byla v nedávné době znovuoživena: V květnu 2009 byla v amfiteátru v zámeckém parku opětovně, po několika desetiletích, uvedena opera Prodaná

nevěsta s Danou Burešovou, přední sólistkou opery Národního divadla, v hlavní roli. V červenci 2010 tleskala před mohutným improvizovaným jevištěm tisícovka diváků Dvořákově Rusalce, kterou ztvárnila přední operní pěvkyně Jitka Burgetová, sólistka Státní opery Praha. V srpnu 2011 se poprvé vypravíme do zahraničních hudebních vod. Slyšíte? Orchestr už ladí, aby velkolepou hudbu italského operního mága zahrál v co nejčistším souzvuku. Nabucco Giuseppe Verdiho je plné hitů, které se dávno dostaly pod kůži i zarytým odpůrcům operního umění.
PÁTEK 2. ZÁŘÍ - NEDĚLE 30. ŘÍJNA 2011: Výstava kostýmů a rekvizit z nejoblíbenějších televizních pohádek

POZVÁNKA NA BAČALSKÉ SELSKÉ TRHY

Aneb Drahuška by měla radost

V posledních dvaceti letech se to v naší mateřštině amerikanismy a anglikanismy jen hemží. **Software, hardware,** jsme **in,** nebo naopak **out,** komunikujeme **on line** nebo dodáváme zboží **just in time,** dovolenou kupujeme **last minute.** To všechno by český člověk z venkova ještě překousnul – jsou to slova z oblastí, které jsou pro české prostředí nové. Co však pro nás nové není, ba naopak, to jsou různé výroční trhy (jarmarky), přehlídky řemesel, poutě a posvícení, při nichž se lidé nejen bavili, ale také uzavírali významné obchody, prodali přebytky ze zahrádky nebo z vlastní dílny. Proto mě úplně nadzvedává ze židle slovní spojení, které se čím dál častěji objevuje v tisku nebo v televizi právě v souvislosti s obchodováním na tradičních tržnicích. Nevím jak vám, ale na termín **„farmářské trhy“** jsem už alergická. Jací pak farmáři, u nás v Čechách. Farmáře ať si ponechají za mořem, my tu odjakživa měli sedláky, chalupníky, řemeslníky atd. Navíc české farmářské trhy mají hóóódně daleko k českému venkovskému prostředí. Je to v podstatě jiné označení pro seskupení různých překupníků a prodejců, kteří ani v životě neměli motyku v ruce. Těch pravých farmářů a řemeslníků, kteří v potu tváře pěstují ovoce a zeleninu nebo od úsvitu do klekání pracují ve své dílně a občas vyjdou se svými výrobky za přímými spotřebiteli, byste napočítali na prstech jedné ruky.

Proto jsme si v redakci řekli, že by nebylo od věci **uspořádat pravé trhy – selské – tady u nás na Bačalkách.** Jen tak pro radost – Bačaláci Bačalákům, soused sousedu za vskutku lidové, spíše symbolické ceny. Aby alespoň naši mladí a nejmladší viděli, jak to dříve na trhu chodilo.

Proto aktivní účast našich občanů i chalupářů na této recesní akci velice přivítáme. Kdo doma něco pěstujete na zahrádce (ovoce, zeleninu i kytičky), chováte v chlívku, jste včelaři, vyrábíte nějaké hezké drobnosti (šperky, dřevěné výrobky, háčkované věci), dobře pečete nebo vaříte, nakládáte a zavařujete, nebo chcete udat nějaké nepotřebné drobnosti a veteš, pro které doma marně hledáte uplatnění, a nebo umíte něco, co k tradičním trhům neodmyslitelně patří, přijďte

v sobotu 13. srpna 2011 od 15.00 hodin k naší pivnici, kde budou **BAČALSKÉ SELSKÉ TRHY** probíhat. Již dnes máme přislíbenu účast místních prodejců zeleniny a ovoce, sazeniček květin, domácích vajíček, domácích koláčů, lívanců a palačinek, šperků, dřevěného nádobí, nakládaných okurek, trochu tajemna na naše trhy vnese (dámy pozor!) kartářka, na své si přijdou i milovníci bleších trhů.

Součástí jarmarečního reje bude i dražba velmi vzácného kousku cestovatele Slávka Zelera. Máte možnost vydražit sochařský skvost, v jehož křivkách je otisk dávné civilizace, obyvatel Velikonočních ostrovů, hlavu Moai. Vyvolávací cena je 150,-Kč. Kdo máte zájem ozdobit si svůj příbytek nebo zahradu kamennou tváří záhadného cizince, zajděte si před jarmarkem do banky a zrušte konto! Očekáváme, že se cena vyšplhá do závratných výšin.

Vyřádí se i děti, které kromě mlsání mohou také soutěžit o zajímavé ceny. Atmosféru celého odpoledne doplní jarmareční hudba. Zkrátka – udělejme si opět pohodové a veselé odpoledne a ukažme, že se umíme nejen bavit, ale že jsme také schopní obchodníci. Svůj velký vzor, který je proslaven široko daleko, máme – naše rodačka a známá postava ze všech možných tržišť – **Drahuška Zajíčková** – by jistě byla první, která by se o účast ucházela. Proto ukažme, že má Drahuška dobré následovníky. Prosíme tedy vás všechny, **kdo se chcete aktivně trhů účastnit, informujte kohokoli z naší redakce nebo zastupitelstva** (telefonicky, osobně, vzkazem), co budete prodávat nebo předvádět, a to **nejpozději do 7. srpna 2011,** abychom se mohli na trhy organizačně připravit. Samozřejmě vy ostatní, kteří nebudete stát za prodejními pultíky, jste všichni srdečně vítáni a každého prodejce potěší, že za své zboží nebo službu získá malý obnos z vaší portmonky. A určitě bude za co utrácet. Vždyť po celou dobu poteče také proudem zlatavý mok, v udírně zavoní klobásky a uzené a na vylepšení chuti lze se občerstvit žaludečními likéry různých značek.

Pavla Kaprasová a redakce Pramínku

AŤ ŽIJÍ DUCHOVÉ!

Neznámí duchové, kteří v červnu odcizili lavičku u autobusové zastávky pod Dupandou, aby ji pak opravenou a krásně nazeleno natřenou vrátili, jsou již známí.

Duchové (slangově „duši“) se jmenují Podzimkovi a my jim za všechny autobusové cestovatele děkujeme.

Redakce Pramínku

ZAHRADA V ČERVENCI

Hurá léto, hurá prázdniny, hurá červenec. Při pohledu na červencové zahrady se vám bude tajit dech. Kvete spousta květin a keřů, takže je opravdu čím oku lahodit. Červenec je našim nejteplejším a nejsušším měsícem v roce. Z toho jasně vyplývá, že zvlášť v tomto období je hodně důležité neopomenout zalívání. Pokud odjíždíte na dovolenou, nezapomeňte si domluvit někoho, kdo tuto činnost bude vykonávat za vás, a to nejen na zahradě, ale i na balkónech a v bytě.

Trávník

V období velkého sucha potřebují trávníky dostatečnou zálivku nebo začnou rezivět a žloutnout. Ušlapané trávníky provzdušňujte rycími vidlemi nejméně do hloubky 7,5 cm. Po provzdušnění trávník prohnojte a zalijte. Pozor však na hnojiva, která obsahují hodně dusíku, ta přidávejte jen tehdy, je-li vlhko. V suchém počasí si trávu tímto hnojivem spálíte.

Okrasné stromy a keře

Odstraňujte odkvetlé květy, aby nebraly sílu rostlině. Po odkvětu prořezejte keře jasmínů. Také nezapomeňte prořezat živé ploty z habru a hlohu. Živé ploty průběžně plejte, abyste je udrželi čisté. Zkontrolujte, zda nejsou napadené škůdci a v případě potřeby postříkejte. Pnoucí rostliny vyvažte a zaštípejte jim růstové vrcholy, abyste získali bohatší vzhled. Pokud jste naroubovali pěnišníky, odstraňte jim výmladky.

Růže

I nadále vysazujte kontejnerové růže. Stejně jako u všech ostatních jim dopřávejte dostatek zálivky, aby nevyschly.

Květiny

Vysaďte ven cibuloviny, které kvetou na podzim. Vyryjte miniaturní a středně velké kosatce, nejprve je rozdělte a jejich nejlepší části opět zasaďte, přičemž jim zkraťte o půlku listy. Začněte pomalu uvažovat nad objednáním jarních cibulovin. Odstraňujte všechna odkvetlá květenství.

Zelenina

Dokončujte výsadbu pozdního zelí, póru, nachové brokolice a růžičkové kapusty, stejně jako výsev kopru, listové petržele a kerblíku. U rajčat vyštípejte postranní výhony, vynechejte jen keříčkové odrůdy. Postříkejte je, stejně jako brambory, které budete později uskladňovat, proti plísni bramborové. Už budete moci začít sklízet skleníkové okurky a rajčata. Koncem měsíce skliďte cibuli sazečku.

Ovoce

Pokud máte ovocné stromy obsypané ovocem, podepřete jim větve, aby se nezlomily. Pokud už máte po malinách, ostříhejte je. Udělejte jabloním a hrušním letní řez, postříkejte jabloně proti obaleči jabloňovému. Pupeny na venkovní révě, které tam nechcete, vylomte. Nové šlahouny zastřihněte na délku maximálně 60 cm. Jestliže už jste sklidili poslední jahody, ostříhejte je. Rostliny starší než tři roky úplně odstraňte.

Skalky

Když odkvetou alpínky, vyryjte je, rozdělte a znovu zasaďte. Pokud nebudete chtít semena ze skalniček, odstraňujte jejich odkvetlé květy. Nezapomeňte zalévat zvláště nově vysazené.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

V měsíci červenci oslaví svá životní jubilea tito naši spoluobčané:

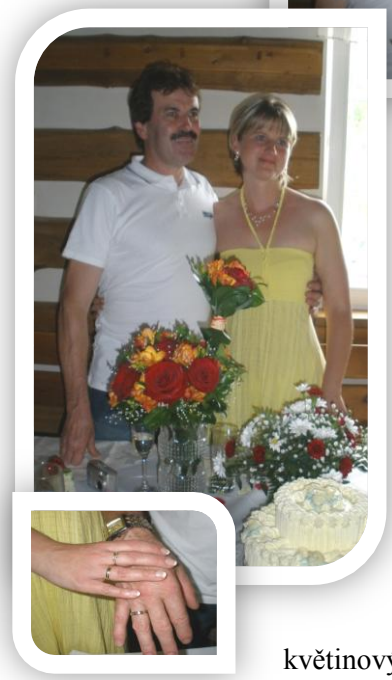
Hájková Miloslava	74let
Maštálka Jaroslav	70let
Kinčlová Jaroslava	70let

Všem oslavencům redakce Pramínku upřímně blahopřeje.

OSA: Londýn – Monte Carlo - Bačalky

Nejen Londýn s princem Williamem a jeho Kate Middleton, nejen Monaco s knížetem Albertem a jeho Charlen Wittstock, ale i Bačalky se v letošním roce

mohou pochlubit krásným novomanželským párem. Své životní cesty spolu **v sobotu 9. července 2011 spojili naše chalupářka Ivetka Jedlanová a takřka „domácí“ Zdeněk Kollátor.** Po svatebním obřadu na liberecké radnici přijeli svůj významný životní krok oslavit do krásně květinovými aranžemi Lenky Králové vyzdobené pivnice U Bači. Na rozdíl od sporadických polibků slavných párů se Kollátorovi nestyděli a dali si přede všemi v pivnici pořádnou pusu. Nebyl snad nikdo, kdo by zaláskovanému páru upřímně nepopřál úspěšné vykročení do nového života a hodně šťastných chvil prožitých ať už v Liberci nebo tady na Bačalkách. Za celou redakci Pramínku se ke gratulantům připojujeme.

Redakce Pramínku

1. Bačalská klobouková slavnost

Jména nositelů oceněných zajímavých klobouků se dočtete na straně č.8.

Toto číslo vychází 22. 7. 2011. Příští vydání Pramínku plánujeme na 26. 8. 2011.
Měsíčník/dvouměsíčník. Vydáván na Bačalkách. Vydavatel: Občanské sdružení Občané Bačalek a Lična, Bačalky 97, 507 23 Libáň, IČ: 22890874. Evidenční číslo registrace periodika: MK ČR E 20239.
Tento výtisk připravili: Jaroslava Kabrnová – vedoucí redakční skupiny, členové redakce: Kaprasová Pavlína, Rukavičková Jitka, Zeler Slavomír, Alena Varhanová. Dopisovatelé jsou uvedeni pod příspěvky. Za obsahovou stránku příspěvků ručí autor. Korektury: redakce Pramínku. Grafická úprava: J. Rukavičková. Tisk: p. Čermák. Výtisk je zdarma.
Roznášku zajišťují: J. Kabrnová a J. Rukavičková.
S náměty a připomínkami se obracejte na kohokoliv z naší redakční skupiny nebo posílejte na email pramínek.bacalky@seznam.cz, či vhoďte do schránky Pramínku u pivnice na Bačalkách nebo na plotě bývalého obecního úřadu u stanoviště kontejnerů na rozhraní obcí Bačalky-Lično.
Na tisk Pramínku přispěli: p.Braná 200Kč, p.Jirků 200Kč**,** K.K. 100Kč, p.Štědronský 225Kč, Hakenovi 200Kč, p.M.Nešněrová 100Kč, Urbancovi 300Kč, p. Hodboď 300Kč, p. Šoltysová (Bačalky 13) 200Kč, p. Nešněra (Bačalky 38) 500Kč, p.Polanecký 180Kč, Šátkovi 200Kč, p.Čapková 100Kč. **Děkujeme za spolupráci a podporu.**
Vítáme vaše příspěvky, náměty a připomínky, aby Pramínek byl přínosem pro nás pro všechny.